

primului grup de slivneni care voind să se așeze la Brăila își trimiseseră oamenii în recunoaștere. Într-adevăr, o săptămână mai târziu, la 15 mai, treceau Dunărea 44 de familii (290 inși) din Sliven, care «s-au dat în mîna lui Stanciul abagiu, cinovnic ispravnicatului Brăilei, să-i ducă la Brăila». Alte 5 familii (30 inși) fuseseră trimise «cu Nicolae copilu din casă...» la București. În afară de cele 8 familii care se așezaseră la Dudești, alte 23 familii (137 inși) plecau conduși de Marin sin Mihai pe aceeași moșie a căminarului Ștefan Moscu¹.

Grupul cel mai mare de negustori și mai ales de meseriași slivneni care voiau să se așeze cu toții la un loc în Țara Românească intraseră în carantina Călărașilor la 20 mai, cînd sosise acolo cinovnicul Divanului, logofătul Ștefan Vlădescu. La 23 mai, în primul său raport către Divan, acesta scria că la carantină găsise «ca vreo cincizeci familii bulgari, care toți sînt neguțători abagii, tufecii și dă cuțite și dă barut». Și întrebîndu-i unde voesc să meargă «au zisără toți cu o glăsuire că sînt din Sliven și cer a să așeze cu toți la un loc, unde să fie apă bună și mai spre munte. Și după ce vor veni la București, vor căuta un acest fel dă loc și găsind ca să fie pentru meșteșugul lor, să vor așeze cu stăpînul aceștii moșii unde sînt a să strînge toți la un loc ca să facă diosăbit oraș numai pentru ei, iar de aici nu pot hotărî. Și sînt numai neguțători, iar plugari nu sînt veniți pînă astăzi». De fapt, grupul cel mare al slivnenilor cuprinsese peste 500 de familii, dar, deoarece la Călărași se făcea carantină 16 zile, iar la Piuța Petrii și Brăila numai 6 zile, mulți s-au îndreptat într-acolo. Alte 250 de familii, tot neguțători din Sliven și care voiau să se așeze la un loc cu ceilalți, rămăseseră la Silistra, neputînd trece din cauza vîntului puternic². De altfel, și bulgarii așezați mai înainte în Țara Românească veniseră în întîmpinarea lor³.

Și pe la Piuța Petrii trecuseră pînă la 30 mai circa o sută de familii de slivneni, așezîndu-se cu toții la Brăila. Acolo așteptau «pe mai marii lor care vin cu corăbiile la Galați» și apoi la Brăila «cu avuturile lor». Cei porniți pe jos spre Brăila mergeau cu toții la un loc: «car de car nu să dizlipește, cum și alții pă jos fără cară». După cum aflase postelnicul Ilie, de la Brăila urmau să se împartă în țară — meseriași și negustorii prin tîrguri, la mahalale așezîndu-se iar plugarii pe la marginea acestora. «Și să trag la apa Buzăului în sus și la Cîmpina, și Ploiești, Tîrgoviște și Cîmpulung și Pitești. Cei mai mulți asupra cîmpului. Unde nu este pădure mare nu primesc, mai mult mori și pădure cer, să aibă să-și facă fiecare negoțu său...»⁴. Într-adevăr, cîteva familii plecau «după a lor cerere» la Buzău, pentru ca ispravnicatul să-i așeze unde va găsi de cuviință. Alte 66 familii de slivneni (445 inși) plecaseră tot la Buzău «de le va plăcea locul, iar de nu le va plăcea să meargă din Buzău la București la coconul Ștefănică Hagi Moscu»⁵. Toți slivnenii veniți pînă în primele zile ale lui iunie intraseră în țară fără vite, spre deosebire de bulgarii din celelalte orașe și sate care le aduseseră cu dînșii.

Deși la Călărași carantina dura cu zece zile mai mult, și pe aci au trecut destui slivneni. În primul rînd, la 27 mai trecea căpitanul Mamarcev. Deși

¹ Intraseră în carantină la 26 mai. *Ibidem*, f. 582.

² *Arh. St. Buc. Visteria*, Dos. 162/1830, f. 75.

³ *Ibidem*, f. 77.

⁴ *Ibidem*, f. 111.

⁵ Ieșiseră din carantină la 4 iunie și plecară la Buzău conduși de trimiși ispravnicatului de Buzău, Hristache sin State postelnicul din Gura Nișcovului și Dragomir sin Grigore din Macavei. *Arh. St. Buc. Dos. cit.*, f. 580.